

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

**FLORENCE
SCOVEL
SHINN**

**JOCUL
VIETII
ȘI CUM SĂ-L JOCI**

Libris
EDITORIAL
BRAȘOV, 2019

CUPRINS

01	JOCUL.....	5
02	LEGEA PROSPERITĂȚII (SUCCESULUI):.....	17
03	PUTEREA CUVÂNTULUI:.....	27
04	LEGEA NEREZISTENȚEI:.....	37
05	LEGEA KARMEI ȘI LEGEA IERTĂRII	47
06	ARUNCAREA POVERII, IMPRESIONAREA SUBCONȘTIENTULUI:.....	57
07	IUBIREA.....	65
08	INTUIȚIE SAU DIRECTIVE:.....	75
09	PERSONALITATEA PERFECTĂ SAU MODELUL DIVIN:.....	85
10	NEGAȚII ȘI AFIRMAȚII:.....	95
	AFIRMAȚII ȘI REFLECȚII.....	103
	CONCLUZII.....	123

01

JOCUL

Mulți oameni au încercat, de-a lungul timpului, să dea o definiție sugestivă vieții. Cei mai mulți consideră potrivit să-și imagineze viața ca o luptă, o luptă în care omul este antrenat să devină învingător sau învins. Cred, însă, că este mai potrivit să spun că **viața este un joc** și, ca orice joc, nu-l poți juca cu succes decât cunoscându-i regulile. Iar în ceea ce privește viața omului, *Vechiul și Noul Testament* ne redau regulile jocului cu o claritate de neînchipuit.

Iisus Hristos este acela care ne învață că una dintre regulile esențiale ale jocului vieții este aceea de *a da* și de *a primi*. Ceea ce seamănă omul, aceea va culege. Aceasta înseamnă că orice exteriorizează un om în vorbele sau faptele lui, se va întoarce la el sub aceeași formă. Dacă urăște, va primi ură; dacă dă dragoste, va primi dragoste;

Respect pentru oameni și cărți

dacă critică, va fi criticat; dacă minte, va fi mințit; dacă înșală va fi înșelat.

Trebuie să știm că **imaginația are un rol esențial în jocul vieții.**

„Țineți-vă spiritul sau imaginația în frâu cu toată tăria, căci prin mijlocul ei trec toate cărările vieții”. Aceasta sugerează faptul că orice își imaginează un om, mai devreme sau mai târziu, are să se întrupeze în faptele lui, în întâmplările vieții lui.

Cunosc pe cineva care se temea de o anumită boală. Era o boală foarte rară și greu de contractat, dar el se închipuia pe sine mereu bolnav de acea boală, citea mereu despre ea, până când boala s-a manifestat în realitate în corpul lui și el a murit astfel victimă a imaginației lui distructive.

Așadar, **pentru a juca cu succes jocul vieții, trebuie să ne educăm imaginația**, această armă care poate sluji și răul, dar și binele nostru. O persoană care și-a antrenat imaginația să proiecteze numai bine, atrage în viața sa „fiecăre dorință dreaptă a inimii”: seninătate, bogăție, dragoste, prieteni, expresie desăvârșită de sine.

Imaginația a fost numită *foarfeca minții*, fiindcă ea taie mereu, zi de zi, imaginile pe care omul le construiește în

mintea lui, în așa fel încât, mai devreme sau mai târziu, el va întâlni propriile creații în lumea din jurul lui.

Pentru a-și putea modela cu succes imaginația în scopul dorit de el, omul trebuie să cunoască și să înțeleagă modul de funcționare a minții lui. Grecii antici ne învățau: „*Cunoaște-te pe tine însuși!*”.

Psihicul uman prezintă următoarele trei aspecte (trepte): *subconștientul, conștientul și supraconștientul*¹.

Subconștientul^P este numai o forță fără direcție. Este airdoma curentului de apă care se supune traseului pe care este dirijat să-l urmeze. Orice simte profund omul, sau își imaginează cu claritate, se întipărește în subconștientul lui iar de acolo, mai târziu, este exteriorizat până în cele mai mici detalii în fapte, întâmplări, sentimente sau stări de spirit reale.

De exemplu: Am cunoscut o femeie care, pe când era copilă, își imagina mereu că era o văduvă. „Se gătea” cu haine negre, purta voal lung, negru, iar rudele și prietenii familiei o considerau isteță și amuzantă. A crescut și s-a măritat cu un bărbat pe care l-a iubit foarte mult. În scurt timp el a murit și ea a purtat văluri lungi, negre, ani de-a rândul. Fantasma ei de copilă s-a impregnat în subconștientul ei și, la momentul

potrivit, s-a manifestat, pricinuind nenorocire.

Mintea conștientă este acea parte a conștiinței care vede lumea așa cum pare să fie, care o cunoaște și o cântărește. Ea vede moartea, dezastrul, boala și toate celelalte greutateți ale vieții și, cu aceste imagini, ea impregnează subconștientul.

Supraconștientul este *Mintea divină* dinăuntrul fiecărui om și este *domeniul ideilor perfecte*. În ea se află „*modelul perfect*” amintit de Platon, *modelul divin*, căci există un *model divin* pentru fiecare om.

„*Există un gol pe care tu îl vei umple și pe care nimeni altul nu-l poate umple, ceva ce numai tu ai de făcut și pe care nimeni altul nu-l poate face*”. Toate aceste idei perfecte sunt precis enunțate în supraconștient. De obicei, ele apar conștientizate ca un ideal irealizabil, „ceva prea frumos ca să fie adevărat”.

În realitate, acesta este adevăratul destin al omului, revelat lui de către *Inteligența infinită*, care se află în fiecare dintre noi. Mulți oameni nu-și cunosc propria menire și se luptă de multe ori pentru lucruri sau situații care nu trebuie să le aparțină lor de fapt și care, dacă ar fi în posesia lor, le-ar aduce numai decepții și insatisfacții.

Un exemplu: O femeie vine la mine grăbită și-mi cere să-i dau

binecuvântarea pentru a se căsători cu un tânăr oarecare de care se simțea foarte îndrăgostită. I-am răspuns că aceasta ar fi o violare a legilor spirituale și că-mi voi rosti binecuvântarea doar pentru omul care îi este predestinat, omul care îi aparține ei prin „*alegerea divină*”. Și am adăugat: „Dacă el este cel ales, atunci nu-l poți pierde, dacă nu-i el, atunci îl vei primi în locul lui pe cel predestinat ție”. Ea l-a revăzut pe tânărul respectiv de multe ori, după întrevederea cu mine și, totuși, niciun pas hotărâtor nu a intervenit în relația dintre ei. Într-o seară mi-a telefonat spunându-mi: „Știi, în ultimul timp X nu mi s-a mai părut așa de extraordinar”. I-am răspuns: „Se poate ca el să nu fie *alegerea divină*, poate că altul este *cel ales*”. Puțin timp după aceea a întâlnit alt bărbat care s-a îndrăgostit imediat de ea, mărturisindu-i că ea era femeia mult visată. Auzea acum tot ce-și dorise altădată să audă de la primul ei iubit. Curând s-a îndrăgostit și ea de el și a uitat complet vechea ei poveste de iubire, care era, de fapt, falsă.

Putem detecta aici *legea înlocuirii și a compensației*. O idee dreaptă s-a substituit uneia greșită; aceasta n-a însemnat nici pierdere, nici sacrificiu pentru cei implicați.

Iisus spunea: „Ci căutați mai întâi împărăția Domnului și dreptatea Lui”. Tot El arăta că *regatul* este înăuntrul omului. *Regatul* este *domeniul ideilor drepte* sau *modelul divin*.

Iisus ne povățuiește, de asemenea, că vorbele omului au un rol fundamental în jocul vieții: „În cuvintele tale vei găsi alinare, îndreptare sau osândă”.

Mulți oameni și-au atras nenorociri în viața lor prin cuvintele lor nesocotite.

De exemplu: O femeie m-a întrebat de ce este viața ei plină de sărăcie și de lipsuri. Înainte avea o casă mare, era înconjurată de confort și lucruri frumoase, avea mulți bani. Am stabilit că pe atunci, obosită de responsabilitatea conducerii casei și administrării averii sale, spunea mereu: „Sunt bolnavă, obosită de tot ce fac, aș dori să trăiesc într-o colibă”. Și tot ea a adăugat: „Azi am ajuns să trăiesc chiar într-o colibă”. Așadar, singură și-a provocat nenorocirea și și-a atras dezastrul.

Se întâmplă, adesea, ca oamenii să ajungă în situații nefericite din cauza unor cuvinte spuse în glumă.

Subconștientul nu posedă simțul umorului, cuvintele au același efect, indiferent de tonul cu care sunt spuse.

O femeie, care posedă o avere imensă, glumea mereu spunând că se pregătește să locuiască la azilul de săraci. După câțiva ani a sărăcit complet, tocmai pentru că și-a impregnat subconștientul cu imaginea lipsurilor și a sărăciei.

Din fericire, legea acționează în ambele sensuri și o situație limită poate fi echilibrată cu o alta prosperă.

Exemplu: Într-o zi caldă de vară, a venit la mine un tânăr ca să-i aplic un tratament pentru prosperitate. Spunea că nu are decât 8 dolari. I-am răspuns: „Dumnezeu va binecuvânta acești 8 dolari și îi va înmulți, așa cum Iisus a înmulțit pâinea și peștii, fiindcă El a spus că fiecare om are puterea să binecuvânteze și să înmulțească, să vindece și să îmbogățească”. Tânărul a întrebat: „Și ce trebuie să fac pentru asta?”. I-am răspuns: „Urmează-ți

intuiția, poate ai vreo inspirație să faci ceva, să te duci undeva”.

(Să observăm aici că *intuiția* înseamnă „*intuitio*”, adică *să fi călăuzit dinăuntru*. Intuiția este o călăuză sigură a omului în jocul vieții și vom mai reveni asupra ei).

Tânărul s-a gândit și a zis: „Nu știu, parcă aș dori să merg acasă, am exact banii de tren”. El provenea dintr-un oraș mic, îndepărtat și în mod normal rațiunea ar fi trebuit să-l sfătuiască să rămână pe loc, la New York, să-și caute o slujbă și să adune ceva bani.

I-am spus și eu: „Du-te acasă. Să nu-ți nesocotești niciodată *inspirația*”. A plecat imediat în orașul lui, după ce l-am sfătuit să rostească o rugăciune: „*Spirite infinit, deschide calea bogăției pentru mine. Eu sunt ca un magnet irezistibil pentru tot ce-mi aparține prin drept divin*”. Aceeași rugăciune am rostit-o și eu pentru tânărul deznădăjduit. Ajuns acasă, a întâlnit o veche cunoștință a familiei de la care a primit miraculos o moștenire de câteva mii de dolari. Mai târziu, îmi amintea adesea: „Vorbește oamenilor despre

tânărul care a venit la dumneata numai cu 8 dolari și cu o dorință”.

În calea oricărui om se află belșugul, dar el sa va manifesta numai dacă este dorit, se va crede în el și va fi rostit cuvântul care să-i provoace întruparea. *Dorința, credința și cuvântul rostit* sunt căile prin care se ajunge la el.

Iisus Hristos a arătat clar că omul este acela care trebuie să facă primul pas: „Cere și ți se va da, caută și vei afla, bate și ți se va deschide”.

În *Sfânta Scriptură* citim: „În ceea ce privește lucrul mâinilor mele, poruncește-mi Tu mie”. *Inteligența infinită, Dumnezeu*, este întotdeauna gata să îndeplinească dorințele omului, fie ele mari sau mici, multe sau puține.

Fiecare dorință, exprimată sau neexprimată, este o cerere către Dumnezeu. De multe ori suntem surprinși când o dorință ne este îndeplinită întocmai și imediat.

De exemplu, odată, de Paști, văzând mai mulți trandafiri în geamul unei florării, am dorit să primesc și eu unul și, pentru o secundă, *l-am și văzut mental* așezat în vaza de pe masa mea de lucru. Paștele veni și, o dată cu el, frumosul fir de trandafir. l-am telefonat prietenei mele și i-am mulțumit spunându-i că era exact ceea

ce-mi dorisem. Ea mi-a spus: „Dar n-am trimis un trandafir, ci un fir de liliac”. Deci, vânzătoarea confundase comenzile clienților, trimițându-mi un fir de trandafir tocmai pentru că eu declanșasem resortul care îmi transformase dorința în realitate, primind floarea dorită.

Între om și idealurile lui cele mai înalte sau dorințele cele mai aprinse ale inimii lui nu stau decât *îndoiala* sau *frica*. Când omul dorește fără teamă, orice dorință îi este îndeplinită. Vom reveni explicând rațiunea științifică a acestui fapt și cum trebuie eliminată *frica* din conștiința omului.

Frica este singurul dușman al omului: frica de lipsă, frica de nereușită, frica de boală, frica de pierdere sau sentimentul de nesiguranță și de îndoială într-un moment oarecare.

Iisus ne-a reproșat: „Ce sunteți înfricoșați, o, voi puțin credincioșilor?”.

Trebuie, așadar, să înlocuim *frica prin credință*, pentru că frica se dovedește a fi numai o credință inversată, credința în rău, în locul credinței în bine.

În cadrul jocului vieții trebuie să vezi clar propriul tău bine și să înlături toate imaginile mentale ale răului.